

VAAZ 56¹

Meister Eckhart

Çev. Erdal YILDIZ² - Engin YURT³

Öz

Avrupa felsefe tarihinin en ünlü mistik düşünürlerinden olan Meister Eckhart'ın burada çevirisi sunulan vaaz Kitab-ı Mukaddes'te İsa ile Mecdelli Meryem arasındaki bir anlatının Meister Eckhart tarafından yapılan yorumuna dayanır. Bu yorum, daha sonra 20. Yüzyıl felsefesi içinde özellikle Derrida, Heidegger, Jean-Luc Nancy gibi düşünürler arasında fenomenoloji açısından sorunsallaştırılan ten, beden, dokunma gibi öğeleri merkeze alan güncel felsefi tartışmalara yeni bir bakış açısı getirme olasılığı açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Meister Eckhart, Dokunma, İsa, Mecdelli Meryem, Ten, Beden.

Abstract

The sermon whose translated is presented here and which belongs to one of the most famous mystical thinkers, Meister Eckhart, consists of the interpretation of Meister Eckhart about a narration in the bible related to Jesus Christ and Mary Magdalene. This interpretation is important because it holds the opportunity of bringing a new aspect to the contemporary philosophical debates which center the concepts like touching -debates which phenomenologically problematize these concepts and belong to thinkers like Heidegger, Derrida, Jean-Luc Nancy-, skin, and body.

Keywords: Meister Eckhart, Touching, Jesus Christ, Mary Magdalene, Skin, Body.

“Meryem mezarın dışında ayakta duruyordu ve ağlıyordu” (Yuhanna 20:11).

O kadar çok üzüntü içindeyken ağlayabilmesi mucizeydi. ‘Sevgi onun ayakta durmasının, keder ise ağlamasının nedeniydi’. ‘Orada ileriye yürüdü ve mezarın içine dikkatlice baktı’. *Ölü bir insan aradı ‘ve iki canlı melek buldu’*. Origenes Meryem’in ayakta durduğunu söyler. Havariler kaçıp gittikten sonra Meryem neden kalmıştır? Kaybedecek hiçbir şeyi yoktu; sahip olduğu her şeyi, onda [İsa] kaybetmişti. İsa öldüğünde, Meryem de onunla [İsa] birlikte öldü. Onu [İsa’yı] gömdüklerinde, onun [Meryem’in] ruhunu da onunla [İsa] birlikte gömdüler. *Bu yüzden* onun [Meryem’in] kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

‘Meryem ileriye yürüdü’; orada onunla [İsa] karşılaştı. “Onun [İsa’nın] bahçıvan olduğunu sandı ve şöyle dedi: ‘onu nereye koydunuz?’”. Meryem, Onu [İsa’yı] bulmak için o kadar uğraşıyordu ki ona [İsa’ya] söyleyebildiği sadece tek bir cümle vardı: “Onu nereye koydunuz?” (Yuhanna 20:15). Bu onun [Meryem’in] ona [İsa’ya] söylediği şeydi. Daha sonra o [İsa] kendisini ona azar azar gösterdi. Eğer kendisini birden göstermiş olsaydı, Meryem özlem acısı çekerken, mutluluktan ölürdü. Eğer ruh, Tanrı’nın onun [ruhun] içine geldiğini bilseydi, mutluluktan ölürdü; ve eğer o [Meryem] O’nun [Tanrı’nın] onu [Meryem’i] terk ettiğini biliyor olsaydı, kederden ölürdü. O [Meryem],

¹ Meister Eckhart, *Werke I Predigten*, Yay. Haz., Niklaus Largier, Deutscher Klassiker Verlag, 1. Baskı, Frankfurt am Main 2008, s. 602-605.

² Doç. Dr., Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Felsefe Bölümü (erdalyildiz@gmail.com).

³ Dr. Öğr. Üyesi, Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi, Felsefe Bölümü (enginyurt@sdu.edu.tr).

Gönderim Tarihi: 10.06.2018, Kabul Tarihi: 10.08.2018
Tabula Rasa: Felsefe & Teoloji, Sayı: 28, Eylül 2018, s. 135-136.

O'nun [Tanrı] ne zaman geldiğini ne zaman gittiğini bilmez. Her ne kadar Meryem O [Tanrı] kendisiyle [Meryem ile] birlikte olduğunda bunu hissedebiliyor olsa da. Bir usta şöyle söyler: O'nun [Tanrı] gelmesi ve gitmesi gizlidir. Onun şimdiki zamandaki bulunuşu gizli değildir, çünkü O bir ışıktır ve ışık kendi doğası gereği açığa çıkmak demektir.

Meryem sadece Tanrı'yı aradı, bu yüzden O'nu buldu ve o [Meryem] Tanrıdan başka hiçbir şeyi arzulamadı. Tanrı'yı arayan ruh için, tüm yaratılmışlar bir ızdırap olmak zorundadır. Melekleri görmek onun [Meryem] için ızdırap verici bir şeydi. Böylece de Tanrı'yı arayan ruh için, bütün şeyler [alle Dinge] tıpkı hiçbir şey [ein Nichts] gibi olmalıdır. Ruhun Tanrı'yı bulması için o [Meryem] altı şeye ihtiyaç duyar. İlki: ona eskiden tatlı gelen şeyler, artık acı gelmelidir. İkincisi: ruh onun (Meryem'in) kendisi için çok dar gelmelidir, o kadar ki o (Meryem) artık kendi içinde kalamasın. Üçüncüsü: Tanrı dışında başka hiçbir şeyi arzulamamalıdır. Dördüncüsü: onu (Meryem'i) Tanrı dışında hiçbir şey teselli etmemelidir. Beşincisi: o (Meryem) gelip geçici olan şeylere geri dönmemelidir. Altıncısı: O [Tanrı] ona [Meryem] geri dönene kadar kendi iç huzurunu bulamamalıdır.

Dua edelim.

<PREDIGT 56>

Meister Eckhart

‘Mariâ stuont ze dem grabe und weinete’.

Ez was wunder, alsô sêre als si betrüebet was, daz si weinen mohte. “Minne machete sie stânde, leide weinende”. ‘Dô gienc si vürbaz und luogete in daz grap’. Si suochte einen tôten menschen ‘und vant zwêne lebendige engel’. *Origenes* spricht: si stuont. War umbe stuont si, und die aposteln wâren gevlohen? - Si enhâte niht ze verliesenne; allez, daz si hâte, daz hâte si an im verlorn. Dô er starp, dô starp si mit im. Dô man in begruop, dô begruop man ir sêle mit im. Dar umbe enhâte si niht ze verliesenne.

‘Dô gienc si vürbaz’; dô begegente er ir. ‘Dô wânde si, daz er ein gartenaere waere, und sprach: ‘wâ hat ir in hine geleet? “Si was alsô gar an in vervlizzen, daz si sîner worte niht dan ein behalten hâte: “wâ hât ir in hine geleet?” Daz sprach si ze im. Dar nâch offenbârte er sich ir al einzeln. Haete er sich ir zemâle geoffenbâret, dô si an der begerunge was, sî waere gestorben von vröuden. Weste diu sêle, wanne got in sie traete, si stürbe von vröuden; weste ouch si, wanne er von ir vert, si stürbe von leide. Si enweiz, wanne er kumet oder wanne er vert. Si entsebet wol, wanne er bî ir ist. Ein *meister* spricht: sîn komen und sîn varn ist verborgen. Sîn gegenwerticheit enist niht verborgen, wan er ist ein licht, und des liches natüre ist offenbârunge.

Mariâ suochte got aleine; des vant si in, und si enbegerte nihtes dan gotes. Diu sêle, diu got suochen sol, alle créatûren suln ir ein pîne sin. Ir was ein pîne, daz si die engel sach. Alsô suln der sêle, diu got suochen sol, alliu dinc sîn als ein niht. Sol diu sêle got vinden, sô sol si sehs stücke an ir haben. Daz êrste: daz ir vor süezlich was, daz ir daz bitter werde. Daz ander: daz ir diu sêle ze enge werde, daz si in ir selben niht blîben enkünne. Daz dritte: daz si nihtes dan gotes beger. Daz vierde: daz si nieman getroesten enmüge dan got. Daz vünfte: daz si kein widerkêren habe ûf vergencfichiu dinc. Daz sehste: daz si keine inwendige ruowe enhabe, er enwerde ir wider.

Biten wir etc.

